

Manuel Ribas i Piera

(16.5.1925 - 14.3.2013)

Manuel Ribas i Piera, nat a Barcelona el 1925, era doctor en arquitectura i llicenciat en dret. Va formar part del Grup R d'arquitectes. Entre els anys 1956 i 1990 va ser catedràtic d'urbanisme a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), Universitat en la qual va fundar i dirigir el programa de mestratge en arquitectura del paisatge. Va redactar els plans urbanístics de les ciutats de Palma, Múrcia, Tortosa i Ripoll, i va configurar la boca nord del túnel de la Rovira, la nova rambla del Carmel, el parc Vallparadís de Terrassa i la ronda de Dalt de Barcelona. És autor, també, dels edificis dels Laboratoris Uriach al Clot i del nou campus de la Vall d'Hebron. Va escriure els llibres *Jardins de Catalunya* i *Nicolau M. Rubió i Tudurí i el planejament territorial*. Va ser president de la Secció de Ciències i Tecnologia de l'IEC en els períodes 1991-1992 i 1995-2001, també en va ser vicepresident entre els anys 1990 i 1991 i entre els anys 1992 i 1995. Va rebre la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic (1992) i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (2001).

Fou un dels recuperadors de l'urbanisme modern a Catalunya, un urbanisme que havia quedat estrocat amb la Guerra Civil i la postguerra. Els trets diferencials de Ribas són, per una banda, que considerava que les dimensions socials i econòmiques són fonamentals en l'urbanisme i, per l'altra, que proposava una estructura policèntrica de Catalunya per a combatre la macrocefàlia de la gran Barcelona per la qual s'apostava durant els anys seixanta. En aquest sentit, Ribas es nodria dels coneixements adquirits en la seva estada a Bèlgica amb l'arquitecte francès Gaston Bardet, així com de la tradició del *Regional Planning*, introduïda als anys trenta a Catalunya per Nicolau M. Rubió i Tudurí. Ben significativament, va fer adoptar *El Pla de distribució en zones del territori català* (1931-1932) com a document de treball del Congrés de Cultura Catalana per a l'àmbit d'Orde-nació del Territori, del qual va ser delegat del Principat.

Recuperava, així, un clàssic del planejament de Catalunya que «el terrible parèntesi de la guerra», en paraules de Ribas mateix en la introducció del facsímil (1976), havia arraconat del tot. I reblava: «Puc assegurar per experiència personal —i honestament haig de dir-ho—, que quan en el mateix edifici que fou de la Generalitat es preparava durant els anys cinquanta el Pla provincial de Barcelona, cap dels que hi treballàvem teníem coneixença del treball de Rubió. Aviat, però, en l'Apèndix que vaig escriure per a *L'urbanisme de Gaston Bardet*, crec haver estat el primer a referir-me al *Regional Planning* en una publicació d'abast alhora comercial i científic. L'exemplar que posseeix Pau Vila romangué generosament a les meves mans uns dies, suficients per a mecanografiar les parts substancials i fotografiar els gràfics més interessants».

Resum del text escrit per Joan Antoni Solans i Huguet per al Ple del dia 8 d'abril de 2013, el qual fou llegit finalment en el Ple del dia 7 d'octubre de 2013 (curs 2013-2014)

Membres corresponents

Jaume Truyols i Santonja

(18.3.1921 - 28.8.2013)

Membre corresponent de la Secció de Ciències i Tecnologia de l'IEC, des del 2 de març de 1992, Jaume Truyols i Santonja era nascut a Sabadell el 18 de març de 1921 i ens va deixar, amb noranta dos anys, el propi passat 28 d'agost de 2013 a Oviedo, on vivia des de 1961, quan va anar-hi com a professor auxiliar de la càtedra que ocupava Miquel Crusafont i Pairó, un altre sabadellenc il·lustre que va ser el seu mestre i amic.